

Posudek vedoucího diplomové práce katedra pedagogiky FF UK v Praze

Jméno a příjmení studentky: Michaela Adámková

Název práce: Vliv médií na utváření hodnotové orientace středoškolské mládeže

Vedoucí práce: PhDr. Martin Strouhal, Ph.D.

Technické parametry práce:

Počet stránek textu (bez příloh): 60

Počet stránek příloh: 7

Počet titulů v seznamu literatury: reprezentativní a zcela dostačující ke zpracování práce

1	2	3	4
---	---	---	---

Formální zpracování

Jazykové vyjádření (dodržování pravopisné normy, stylistické schopnosti, zvládnutí odborných výrazů)

x			
---	--	--	--

Zacházení s odbornou literaturou a prameny (citace, parafráze, odkazy, dodržení citačních norem)

x			
---	--	--	--

Formální zpracování (jasnost tématu, rozčlenění textu, průvodní aparát, poznámky, přílohy, grafická úprava)

x			
---	--	--	--

Metody práce

Vhodnost použitých metod

		x	
--	--	---	--

Využití výzkumných empirických metod

	x		
--	---	--	--

Využití praktických zkušeností

--	--	--	--

Obsahová kritéria a přínos práce

Přístup autora k řešené problematice (samostatnost, iniciativa, spolupráce s vedoucím práce, originalita)

x			
---	--	--	--

Naplnění cílů práce

		x	
--	--	---	--

Vyváženost teoretické a praktické části

x			
---	--	--	--

Návaznost kapitol a subkapitol

x			
---	--	--	--

Dosažené výsledky, odborný vklad, použitelnost výsledků v praxi

	x		
--	---	--	--

Vhodnost prezentace závěrů práce

	x		
--	---	--	--

Otázky a náměty k diskusi při obhajobě:

1. Ke kterému z pojetí hodnot se autorka textu přihlašuje? Jak se toto pojetí promítlo do rozvahy před stanovením východisek a metod empirického šetření?
2. V čem spočívá pojmová konfuze první hypotézy?
3. Na jaké (paktiže vůbec) obtíže při konstrukci dotazníku autorka narazila?

Celkové hodnocení práce (klady, nedostatky):

Michaela Adámková se rozhodla zpracovat náročné téma, s nímž je spojena naprosto zásadní otázka, do jaké míry je lze vůbec empiricky zkoumat. Otázka hodnot není totiž jen otázkou veřejného mínění či subjektivních přesvědčení, nýbrž složité psychosociální, kulturní a ideové konstelace, jejíž struktura je obtížně nahlédnutelná i samotnými subjekty, kteří určité hodnoty vyznávají. Proto je ožehavé se domnívat, že bychom mohli hodnoty zkoumat pomocí dotazníkových šetření, resp. že bychom takto mohli zjistit relevantní data o míře vlivu extenčních faktorů na jejich utváření (a dodejme i naplňování) v jednom každém konkrétním člověku. Co patrně takto zjišťovat lze, jsou určité trendy, jimž se člověk více či méně podřizuje, potom by ale název i náplň této DP musely vypadat jinak. V sociálních vědách se nicméně setkáváme s řadou zjednodušení a tak i u této DP akceptuji, že se představuje jako zkoumání vlivu médií na utváření hodnot středoškoláků.

V teoretické části se autorka věnuje přehledovým referátům pojetí hodnot, socializace, adolescence a médií. Empirickou část představuje expozice a vyhodnocení dotazníkového šetření na vybraných středních školách. Práce je vcelku zdařilá, nicméně vykazuje určité pojmové nepřesnosti. V teoretické části např. není nikde uvedeno, v jakém vztahu jsou adolescenti a středoškoláci, resp. proč se začíná výkladem adolescence bez upřesnění důvodů, proč je pozornost zaměřena jen na část z nich, totiž na středoškoláky. Existují i adolescenti, kteří SŠ nenavštěvují. Omezení cílové skupiny je pochopitelně na místě, chybí jen nějaké zdůvodnění.

Dále postrádám v taxativním výčtu definic hodnot nějaké autorčino stanovisko – k čemu se vlastně přiklání, které pojetí je v práci zastáváno a tedy se z něj vychází? Na s. 14 je sice zmíněno „kritérium kultury“, avšak to je pro přihlášení se k určitému pojetí hodnoty zcela nedostatečné.

Naopak pozitivně hodnotím, že v kapitole o médiích se autorka nedopouští rozšířené nečnosti (které se blíží v kapitolách předchozích) zreferovat učební text a pak jej opustit, ukazuje u všech druhů médií i způsob, jímž působí na dospívající, užitek i rizika, která s sebou přinášejí.

K empirické části: krom výše uvedené výhrady k šetřením tohoto typu musím poukázat na hypotézu č. 1, jež je vysoce problematická, protože pojmově konfuze (kritika tu může mít zmírněna poukazem na odbornou literaturu, kde se s touto konfuzí běžně pracuje).

Počet hypotéz je také příliš vysoký. Ovšem provedená sonda přináší poměrně zajímavá zjištění, byť bych byl s jejich generalizováním opatrný. Je také otázkou, zda zvoleným přístupem autorka skutečně zkoumá vliv.

Závěrem ještě podotýkám, že není šťastné (zejm. v tématech na pomezí filosofie a etiky) užívat ideologizované sekundární literatury a předlistopadových slovníků. Definice hodnot na s. 10 vydávaná za filosofickou je z mnoha důvodů zcela neudržitelná.

V práci jsou občas špatně čárky, text mohl projít důkladnější jazykovou revizí. Není mi jasné, proč jsou citace uváděny kurzívou. Citace internetového zdroje jsou v textu uváděny špatně.

Diplomová práce M. Adámkové trpí určitými nedostatky, nicméně vcelku splňuje nároky kladené na tento typ prací. Doporučuji ji proto k obhajobě a navrhuji hodnotit ji ještě jako velmi dobrou.

Doporučení k obhajobě: doporučuji

Navrhovaná klasifikace: velmi dobře

Datum, podpis: 1. 9. 2015